

RESSÒ DE LA PARAULA

Catolicitat escandalosa

La mirada profunda a la realitat que ens envolta descobreix una tendència preocupant al tancament. El més visible és el tancament de fronteres nacionals, polítiques i culturals. Però també el tancament de fronteres de grup, d'idees, i fins i tot de persones, individus; alguns arribarien a dir «tancaments de l'ego».

El més preocupant és que els tancaments porten a un procés, un dinamisme que podríem descriure com un inici de distanciament, un pas vers l'exclusió, l'esclat d'un conflicte, que aboca a un enfrontament. Aquest dinamisme té el seu darrer pas en la pèrdua d'humanitat, la mort, l'auto-destrucció.

Un cartell ben lúcid anunciava (o denunciava) la vigència de la llei del talió avui, en ple segle XXI: «Ull per ull, dent per dent... al final, tots cecs i desdentegats.»

Com interpretar aquest fenomen? Sens dubte constitueix un veritable retrocés. Encara que s'hagi venut com a modernitat i progrés «defensar allò nostre». El problema fonamental rau que la pretesa defensa d'allò nostre, buscant esdevenir eficaç, es fa contra el que no és «allò nostre»: el que és aliè pateix així una mena de rebaixa en la seva vàlua, una desqualificació sistemàtica i, fins i tot el que podríem anomenar una cruel «demonització».

L'obertura universal del missatge cristià és essencial a la nostra fe.

Ja va suposar un veritable escàndol per als jueus, per als quals les mediacions que Déu havia fet servir en l'Antic Testament, l'Antiga Aliança, eren absolutes i per tant la incorporació al Poble

d'Israel, l'entrada dins els seus límits, entesa com a nació i únic poble elegit, era una condició indispensable per a la salvació. L'argument del llibre dels Fets dels Apòstols és talment la narració d'aquest trencament de límits —obertura universal decisiva que l'Esperit de Jesucrist va provocar per instituir una Església, un Poble veritablement catòlic.

Però no és qüestió només del passat. Avui sentim moltes crítiques vingudes del camp de l'ateisme i de l'agnosticisme que, en nom de la raó humana, rebutgen la pretensió de la fe cristiana de creure i defensar que, allò que els cristians creuen, pugui ser una veritat única per a tothom, perquè diuen que no és possible una veritat absoluta i universal; cadascú tindrà la seva, en cas que n'hi hagi alguna. Qui defensi el contrari, actua com a dictador, impositor del que creu ser veritat contra la llibertat de les persones i dels pobles. Aquesta argumentació acaba brillantment portant tot un

seguit d'exemples històrics on la fe cristiana ha estat imposada per la força...

Els cristians avui hem de ser tan lúcids com humils, sobretot en aquest punt. No negarem els nostres errors, ans al contrari, conservarem un tarannà constant de conversió i penediment. Però alhora no podem deixar de viure i proclamar amb respecte i llibertat que, Jesucrist, la seva Paraula i la seva obra, és el millor regal, l'únic necessari per a la salvació de tot el món, que nosaltres oferim a tothom.

Ho entenem i vivim per molts motius. Potser el més clar és que no hi ha més garantia d'un amor humà, madur, veritablement alliberador, que aquell amor obert a tothom, universal i únic, que ens va portar Jesucrist. En Ell cadascú es troba a si mateix i troba alhora aquell que és diferent, com a autèntic germà. En això, com en altres veritats, el millor argument és l'experiència.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

UN MAR D'EMOCIONS

L'amor, el patiment i l'anhel (i II)

Estimar és patir. És impossible estimar i no patir. La solució del dilema no rau en deixar d'estimar, perquè sense amor, la vida es converteix en una no vida, en un passatemp tan estèril com macabre. No hi ha altre remei: cal estimar per viure, però qui opta per estimar, irremissiblement patirà.

Hi ha l'amor possessiu, que escanya i ofega. Converteix l'altre en un objecte, en un pur instrument, amputa la seva llibertat i nega la seva dignitat. És un desig que, en el fons, està mogut per la por, per

la incapacitat d'afrontar la soledat radical i sentir-se radicalment desprotegit en el món. En diuen amor, però no és amor. És un mecanisme de supervivència, una expressió de la precarietat humana, que es revesteix de força i de poder i que sotmet l'altre.

L'amor que vertaderament obre meravelles en el món és la benvolença, el desig de bé per a l'altre, l'anhel de què sigui ell mateix, de què arribi a esdevenir el que està cridat a ser. És abnegació i donació; és adoptar la forma de servent i és fer-ho sense esperar res. Res de res. A fons perdut. És

donació gratuïta i lliure. Qui estima, com diu Søren Kierkegaard, no calcula, no planifica, no espera res de ningú, ni de l'altre; senzillament dona el que té, dona el que sap, dona el que ha après, es dona a si mateix i, en aquest acte de donació plenament lliure, assaboreix la més gran de les passions, la que fa que la vida mereixi ser viscuda.

Viure és, com recorda Joan Maragall, estimar i, qui no estima no viu. Tampoc no deixa viure.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

ECO DE LA PALABRA

Catolicidad escandalosa

La mirada profunda a la realitat que nos rodea descubre una tendència preocupant al tancament. Lo més visible és el tancament de fronteres nacionals, polítiques i culturals. Però també el tancament de fronteres de grup, de idees, e inclús de persones, individus; alguns llegirien a dir «tancaments del ego».

Lo més preocupant és que els tancaments porten a un procés, un dinamisme que podríem descriure com un inici de distanciament, un pas cap a l'exclusió, l'estallidament d'un conflicte, que porta a un enfrontament. Este dinamisme té el seu últim pas en la pèrdua de humanitat, la mort, la autodestrucció.

Un cartell ben llúcid anunciava (o denunciava) la vigència de la ley del talión hoy, en pleno siglo XXI: «Ojo por ojo, diente por diente... al final todos ciegos y desdentados.»

¿Cómo interpretar este fenómeno? Sin duda constituye un verdadero retroceso. Aunque se haya vendido como modernidad y progreso «defender lo nuestro». El problema fundamental radica en que la pretendida defensa de lo nuestro, buscando convertirse en eficaz, se hace contra lo que no es «lo nuestro»: lo ajeno sufre así una especie de rebaja en su valía, una descalificación sistemática y, hasta y todo lo que podríamos llamar una cruel «demonización».

La apertura universal del mensaje cristiano es esencial en nuestra fe.

Ya supuso un verdadero escándalo para los judíos, para los que las mediaciones que Dios había usado en el Antiguo Testamento, la Antigua Alianza, eran absolutas y por tanto la incorporación al Pueblo de Israel, la entrada en sus límites, entendida como nación y único pueblo elegido, era una condición indispensable para la salvación. El argumento del libro de los Hechos es talmente la narración de esta rotura de límites —apertura universal decisiva que el Espíritu de Jesucristo provocó para instituir una Iglesia, un Pueblo verdaderamente católico.

Però no és qüestió solament del passat. Hoy sentimos muchas críticas venidas del campo del ateísmo y del agnosticismo, que en nombre de la razón humana, rechazan la pretensión de la fe cristiana de creer y defender que, lo que los cristianos creen, pueda ser una verdad única para todos, porque, dicen, no es posible una verdad absoluta y universal, cada uno tendrá la suya, en caso de que haya alguna. Quien defiende el contrario, actúa como dictador, impositivo de lo que cree ser verdad contra la libertad de las personas y de los pueblos. Esta argumentación termina brillantemente llevando una serie de ejemplos históricos donde la fe cristiana ha sido impuesta por la fuerza...

Los cristianos hoy debemos ser tan lúcidos como humildes, sobre todo en este punto. No negaremos nuestros errores, al contrario conservaremos un talento constante de conversión y arrepentimiento. Pero al mismo tiempo no podremos dejar de vivir y proclamar con respeto y libertad, que Jesucristo, su Palabra y su obra, es el mejor regalo, el único necesario para la salvación de todo el mundo, que nosotros ofrecemos a todos.

Lo entendemos y vivimos por muchos motivos. Quizás lo más claro sea que no hay más garantía de un amor humano, maduro, verdaderamente liberador, que aquel amor abierto a todos, universal y único, que nos llevó Jesucristo. En Él cada uno se encuentra a sí mismo y encuentra la vez a aquel diferente, como auténtico hermano. En esto, como en otras verdades, el mejor argumento es la experiencia.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians

Tots els cristians, a l'hemisferi nord, celebrem cada any l'Octavari de Pregària per la Unitat del 18 al 25 de gener. És una celebració no apta per a impacients, ja que fa més de cent anys que va començar, més de seixanta a casa nostra, i el que queda! El camí ecumènic és llarg, molt llarg, però hem de reconèixer que les relacions interconfessionals han anat evolucionant al llarg del temps i, d'unes relacions hostils o, si més no, d'ignorància mútua s'ha passat a unes relacions de diàleg i fraternitat. Aquesta aproximació s'està fent en tres nivells: en primer lloc per l'exercici de la caritat ecumènica entre els caps de les diferents confessions; en segon lloc a nivell doctrinal; en tercer lloc a nivell de base, creixent en la relació d'amistat, de pregària unida i de col·laboració fraterna entre fidels de les diverses confessions.

Amb la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians aprofundim especialment aquest nivell de diàleg ecumènic, amb iniciatives de pregària en diversos llocs del territori. Enguany el lema és «Cerca la justícia i només la justícia» (Dt 16,18-20). Tant el lema com els textos han estat elaborats per les esglésies d'Indonèsia, i volen aprofundir la idea que les nostres

SETMANA DE PREGÀRIA PER LA UNITAT DELS CRISTIANS
18-25 DE GENER DE 2019

Cerca la justícia i només la justícia
(Dt 16,18-20)

Comissió Interdiocesana d'Ecumenisme i de Relacions Interreligioses

divisions no poden ser obstacle perquè totes les esglésies, per elles mateixes i en comunió amb totes les altres, assumeixin el repte de treballar per la justícia en el món.

A la Catedral de Sant Llorenç tindrà lloc una pregària ecumènica el dia de la cloenda de la Set-

mana, el 25 de gener, a les 19 h, amb la participació dels evangèlics Sr. Lluís Brull, el pastor Miquel García i la pastora Marta López; del prevere ortodox del Patriarcat de Sèrbia, José Santos, i d'un altre membre de l'Església ortodoxa de Romania, a més del bisbe Agustí Cortés.

► **Grups de diàleg a Vilafranca.** Dilluns 21 de gener, de 21 a 22.30 h. Xerrada a càrrec del P. Bernabé Dalmau, osb, amb el títol «Pau VI i Óscar Romero».

Hi haurà un col·loqui posterior amb els participants. Organitzat per les parròquies de l'Arxipres-

tat de Vilafranca, tindrà lloc a la sala parroquial Mn. Joan Vinyeta, de Vilafranca.

► **Trobada de formació per a preveres i diaques.** Dimarts 15 de gener, de 10.30 a 15.30 h, conjunta per a ambdues vicaries, a

la Residència Mare Ràfols de Vilafranca del Penedès. El tema de formació anirà a càrrec del delegat de Joventut, Carles Muñoz, pvre., sobre la recepció del Sínode dels Joves a la nostra Església diocesana i concretament, què diu als preveres.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

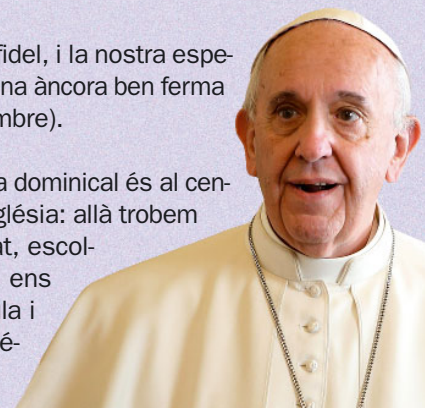

@Pontifex: «Estem cridats a escoltar allò que l'Esperit ens suggereix. L'Esperit Sant sempre és novetat» (29 d'octubre).

@Pontifex: «Jesús ha manllevat a la mort la darrera paraula: qui creu en Ell serà transfigurat per l'amor misericordiós del Pare per viure una vida eterna i feliç» (2 de novembre).

@Pontifex: «Déu és fidel, i la nostra esperança en Ell és com una àncora ben ferma als cels» (3 de novembre).

@Pontifex: «La Missa dominical és al centre de la vida de l'Església: allà trobem el Senyor ressuscitat, escoltem la seva paraula, ens nodrim a la seva taula i així esdevenim Església» (4 de novembre).

Temps de Nadal a la diòcesi de Sant Feliu

Avui, amb la festivitat del baptisme de Jesús, acaba el període litúrgic del Nadal. Encara ens dona temps a repassar algunes notícies d'aquestes darreres setmanes.

Amb Vida Creixent

Aquest moviment d'Apostolat Seglar està adreçat a jubilats i gent gran, amb els objectius de créixer en la fe, fomentar l'amistat i ser membres actius de l'Església i de la societat. Precisament seguint aquestes línies, el 20 de desembre, a les 17 h, es van aplegar els membres dels diversos grups presents a la diòcesi a la Casa de l'Església, per celebrar junts el Nadal. La trobada, amb la participació del bisbe Agustí, va començar amb un moment de pregària a la capella i va continuar amb unes paraules de benvinguda i un petit refrigeri al menjador.

A la Cúria diocesana

A les vigílies del Nadal, ja és tradició aquest moment en el qual la Cúria diocesana s'eixampla amb els membres del Consell Pastoral Diocesà, en un moment de família diocesana, per tal de desitjar-se mútuament un bon Nadal, entre el Bisbe i els seus col·laboradors.

Una cinquantena de persones es van aplegar divendres dia 21 i, en nom de tots, va ser Mn. Josep M. Gómez del Perugina, DP, delegat per al Diaconat, qui va felicitar el Nadal al bisbe Agustí, recordant alguns passatges d'allò viscut durant el 2018 i el misteri del naixement del Fill de Déu que celebrem al Nadal.

El bisbe Agustí, en les seves paraules, va fer present el valor «intangible» però real de les persones que treballen a la Cúria i són rostres de l'Església, proximitat de Déu a la humanitat, per als qui hi arriben per una gestió, una activitat o un servei. Aquest any una menció especial, en to de profund agraïment,

la va fer al Sr. Joan Torrents, que ha estat director de Càritas Diocesana de Sant Feliu des de la seva constitució i fins al passat 30 de novembre.

Mn. Josep Maria Domingo, vicari general, va ser l'encarregat de fer el brindis, desitjant a tots els presents un bon Nadal i recordant també el 47è aniversari d'ordenació presbiteral del bisbe Agustí, que s'esdevé el dia 23 de desembre.

Entre tots els assistents, van expressar-se els millors desitjos per a aquestes festes i per al proper any mentre es compartia un dinar fred a peu dret al menjador de la Casa de l'Església.

Amb els seminaristes, a la presó

Dos moments especials per als seminaristes en aquest temps. Dijous 20, al Seminari Conciliar, va tenir lloc l'eucaristia amb vespres i el sopar de Nadal, amb els bisbes de Barcelona i Sant Feliu. Després, el dia 24, els seminaristes de Sant Feliu van acompanyar el bisbe Agustí a celebrar l'eucaristia de Nadal per als presos de Brians 1, juntament amb l'equip de voluntaris de la Pastoral Penitenciària. Després, la diada de germanor va continuar a Sant Feliu de Llobregat, amb el dinar a la Casa de l'Església i una trobada posterior amb la Gna. M. Ángeles Maeso, religiosa dels Sagrats Cors, postuladora de la causa de beatificació dels 16 màrtirs que van ser beatificats el 10 de novembre a la Sagrada Família. El col·loqui amb ella va acabar amb una pregària a la capella dels màrtirs de la diòcesi, ubicada a la Catedral de Sant Llorenç, on es va pregar especialment per les vocacions i per la fidelitat dels capellans.

Nadal a Lavern

Com acostuma a fer el bisbe Agustí, el dia de Nadal va celebrar l'eucaristia en una parròquia de la diòcesi, per ajudar en els serveis litúrgics als preveres que tenen més ocupacions en aquests dies

festius. Aquest any el bisbe Agustí va presidir l'eucaristia del 25 de desembre, a les 11.30 h, a la Parròquia de Sant Pere, per a les comunitats de Lavern, Sant Pau d'Ordal, Cal Cartró i Cal Avi, que recentment van perdre el que fins ara era el seu rector, Mn. Albert Ruiz Elias, traspasat el 10 de desembre.

Els joves i la trobada europea de Taizé 2018

Del 28 de desembre a l'1 de gener, un grup de joves del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat han compartit pregària i convivència a Madrid, en l'anomenada «peregrinació de confiança a la Terra», que va iniciar el Gmà. Roger a finals dels anys 70 i que cada any aplega milers de joves de tota Europa.

La reflexió que van compartir en la pregària de la nit de cap d'any va ser al voltant de la pau, tenint presents 3 reptes, tal com ho indicà el Gmà. Alois de la comunitat de Taizé: «reduir les diferències entre rics i pobres; acollir els immigrants i refugiats; i ser solidaris amb la creació». Sempre, «anant a la font de la reconciliació, que no és una idea, sinó una persona, és Crist». Per cercar aquesta font i superar aquests reptes no estem sols, sinó acompanyats per les persones que formem l'Església.

Els participants han estat molt ben acollits a les parròquies i famílies de la ciutat, en una experiència profunda que es repetirà a la propera trobada, a Polònia, en dates similars.

Taizé a Barcelona. Per a aquells que no van poder viatjar a Madrid, van tenir l'ocasió de participar en un «tastet concentrat» el dia 3 de gener. Els germans de la comunitat de Taizé, de retorn a casa seva van fer aturada a Barcelona i això va propiciar una trobada de pregària, durant la jornada d'aquell divendres a l'església dels jesuïtes al carrer Casp, i sobretot al vespre a les 20 h a Santa Maria del Mar.

AGENDA

Trobada anual de la Renovació Carismàtica Catòlica en l'Esperit de Catalunya. Dies 19 i

20 de gener. Lloc: Martí Codolar (Avda. Cardenal Vidal i Barraquer 15, de Barcelona). Predicador: Fra Gonzalo OFM Conv. Lema: «Qui ens podrà separar de l'amor de Crist? (Rm 8,35a)». Hi sou tots convidats!

Per a més informació: Maria Assumpció (tel. 610 998 206) www.renovacio.cat

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

14. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [He 1,1-6 / SI 98 / Mc 1,14-20]. Sant Joan de Ribera, bisbe de València; sant Fèlix de Nola, prev.; sant Malaquies, profeta (s. V aC); santa Macrina; beat Pere Donders, prev. redemptorista.

15. ■ Dimarts [He 2,5-12 / SI 8 / Mc 1,21-28]. Sant Pau, ermità a Tebes (Egipte, s. IV); sants Maür (Maure o Mauri) i Plàcid, abats, deixebles de sant Benet (s. VI); sants Habacuc (s. VII aC) i Miquees (s. VIII aC), profetes; sant Efisi, mr.; santa Secundina, vg. i mr.; sant Francesc Fernández Capillas, prev. dominicà i mr.; beat Jaume de Villa, rel. servita; sant Arnaldo Janssen; beat Lluís Variara, rel.

16. ■ Dimecres [He 2,14-18 / SI 104 / Mc 1,29-39]. Sant Marcel·lí I, pa-

pa (romà, 308-309) i mr.; sant Fulgenci d'Ècija (†630), bisbe; santa Priscil·la (s. I), matrona romana; sant Berard, prev. franciscà i mr.

17. □ Dijous [He 3,7-14 / SI 94 / Mc 1,40-45]. Sant Antoni, abat (†356), d'Egipte, patró dels qui tracten amb bestiar, i també de Menorca; santa Leonil·la, mr.; santa Rosalina de Vilanova, vg. cartoixana.

18. ■ Divendres [He 4,1-5.11 / SI 77 / Mc 2,1-12]. □ *Tortosa:* Sant Ildelfons, bisbe. ■ *Urgell:* Sant Jaume Hilari Barbal i Cosin, religiós i mr.; sant Volusià, bisbe; santa Prisca, mr. romana; santa Margarida d'Hongria, vg. dominicana; santa Vicenta Maria López Vicuña, vg.

19. ■ Dissabte [He 4,12-16 / SI 18 / Mc 2,13-17]. Santa Agnès, vg. i mr.; Sant Canut (†1086), rei de Dinamarca; sants Màrius i Marta, i els seus fills Audifaç i Àbac, mrs. (s. III); sants Gumersind, prev. i Servidue, monjo, mrs.; beat Marcel Spínola, bisbe de Sevilla, cardenal; beats Jaume de Sales, prev., i Guillem Sautemouche, rel., Melcior Grodecz i Esteve Pongracz, prev., Ignasi d'Azevedo, prev. i companys, jesuïtes i mrs.; santes Pia i Germana, mrs.

20. ■ Diumenge vinent, II de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Is 62,1-5 / SI 95 / 1C 12,4-11 / Jo 2,1-12]. Sant Fabià, papa (romà, 236-250) i mr.; sant Sebastià, tribú romà i mr. (303), patró de Palma de Mallorca.

Baptisme del Senyor (C)

COMENTARI

Aquest és el meu Fill, el meu estimat

Diumenge passat celebràvem la manifestació del Senyor a tots els pobles; avui contemplem la manifestació que fa el Pare sobre Jesús al riu Jordà. Ho veiem clarament a l'evangeli: *Un dia que tot el poble es feia batejar, Jesús també fou batejat. Mentre pregava, s'obrí el cel i baixà cap a ell l'Esperit Sant en figura corporal com un colom i una veu digué des del cel: Ets el meu Fill, el meu estimat; en tu m'he complagut.* Déu Pare manifesta clarament que aquest home (aparentment un pecador com els altres que es fan batejar) és en realitat el seu Fill molt estimat, ple de la força de l'Esperit, que realitza sempre la seva voluntat i per això el Pare s'hi complau.

I aquesta és una bona notícia tal com ens recorda la primera lectura: *Tu que portes bones noves a Jerusalem, alça ben fort el teu crit, alça'l ben fort, no tinguis por! Digues a les viles de Judà: Aquí teniu el vostre Déu! El Senyor Déu arriba amb poder, el seu braç domina tota cosa. I acaba dient: El Senyor vetlla com un pastor ple ramat, l'aplega amb el seu braç, porta al pit els anyells, acompanya les ovelles que crien.* Són tot frases de tendresa per part de Déu que, com a bon pastor es carrega a coll les ovelles. Per això ha començat també el profeta dient: *Consoleu, consoleu el meu poble, diu el vostre Déu. Parleu amorosament a Jerusalem, crideu i digueu-li que s'ha acabat la seva servitud, ha estat perdonada la seva culpa.* Saber que Déu mateix és present enmig nostre és un gran consol, una gran felicitat, és un «evangeli».

I la segona lectura ens convida a la mateixa alegria: *S'ha revelat l'amor de Déu, que vol salvar tots els homes i ens ensenya que abandonem la impietat i els desigs mundans, per viure en aquest món una vida de sobrietat, de justícia i de pietat.* La festa d'avui ens recorda que Jesús és el Fill estimat del Pare que viu entre nosaltres i que ens revela tot el seu amor al mateix temps que ens indica el camí a seguir: vida de sobrietat, de justícia i de pietat.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre del profeta Isaïes (Is 40,1-5.9-11)

«Consoleu, consoleu el meu poble», diu el vostre Déu. «Parleu amorosament a Jerusalem, crideu i digueu-li que s'ha acabat la seva servitud, ha estat perdonada la seva culpa: ha rebut de mans del Senyor doble pena per tots els seus pecats.» Escolteu una veu que crida: «Obriu en el desert una ruta al Senyor, aplaneu en l'estepa un camí per al nostre Déu. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, el terreny escabros serà una vall. Llavors apareixerà la glòria del Senyor i la veurà tot hom alhora. La boca del Senyor ho ha dit.» Puja en una muntanya ben alta, missatger que anuncies a Sió la bona nova! Tu que portes bones noves a Jerusalem, alça ben fort el teu crit, alça'l ben fort, no tinguis por! Digues a les viles de Judà: «Aquí teniu el vostre Déu! El Senyor Déu arriba amb poder, el seu braç domina tota cosa, l'acompanya el fruit de la seva victòria, el precedeixen els seus trofeus; vetlla com un pastor pel ramat, l'aplega amb el seu braç, porta al pit els anyells, acompanya les ovelles que crien.»

▶ Salm responsorial (103)

R. *Beneeix el Senyor ànima meva, Senyor, Déu meu, que en sou de gran.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau a Titus (Tt 2,11-14.3,4-7)

Estimats: s'ha revelat l'amor de Déu, que vol salvar tots els homes, i ens ensenya que abandonem la impietat i els desigs mundans, per viure en aquest món una vida de sobrietat, de justícia i de pietat, mentre esperem que es compleixi felicitment la nostra esperança, que es manifesti la glòria de Jesucrist, Déu gran i salvador nostre. Ell s'entregà a si mateix per nosaltres, per rescatar-nos de l'esclavatge de les culpes, deixar-nos nets i fer de nosaltres un poble ben seu, apassionat per fer el bé.

Quan s'ha revelat la bondat de Déu, salvador nostre, i l'amor que ell té als homes, no l'han mogut les obres que nosaltres podíem haver fet, sinó la seva bondat que ens salva amb un bany d'aigua regenerador i amb el poder renovador de l'Esperit Sant, que ell ha vessat a mans plenes sobre nosaltres per Jesucrist, el nostre salvador; així, justos per la seva gràcia, som hereus de la vida eterna, que des d'ara tenim dret a esperar.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 3,15-16.21-22)

En aquell temps, la gent que vivia en l'expectació sospitava si Joan no fóra potser el Messies.

Ell respongué dient a tothom: «Jo us batejo només amb aigua, però ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni de deslligar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc.»

Un dia que tot el poble es feia batejar, Jesús també fou batejat. Mentre pregava, s'obrí el cel i baixà cap a ell l'Esperit Sant en figura corporal com un colom, i una veu digué des del cel: «Ets el meu Fill, el meu estimat; en tu m'he complagut.»

▶ Lectura del libro del profeta Isaías (Is 40,1-5.9-11)

«Consolad, consolad a mi pueblo —dice vuestro Dios—; hablad al corazón de Jerusalén, grítale, que se ha cumplido su servicio y está pagado su crimen, pues de la mano del Señor ha recibido doble paga por sus pecados».

Una voz grita: «En el desierto preparadle un camino al Señor; allanad en la estepa una calzada para nuestro Dios; que los valles se levanten, que montes y colinas se abajen, que lo torcido se enderece y lo escabroso se iguale. Se revelará la gloria del Señor, y la verán todos juntos —ha hablado la boca del Señor».

Súbete a un monte elevado, heraldo de Sión; alza fuerte la voz, heraldo de Jerusalén; álzala, no temas, di a las ciudades de Judá: «Aquí está vuestro Dios. Mirad, el Señor Dios llega con poder y con su brazo manda. Mirad, viene con él su salario y su recompensa lo precede. Como un pastor que apacienta el rebaño, reúne con su brazo los corderos y los lleva sobre el pecho; cuida él mismo a las ovejas que crían».

▶ Salmo responsorial (103)

R. *Bendice, alma mía, al Señor: ¡Dios mío, qué grande eres!*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a Tito (Tit 2,11-14;3,4-7)

Querido hermano: Se ha manifestado la gracia de Dios, que trae la salvación para todos los hombres, enseñándonos a que, renunciando a la impiedad y a los deseos mundanos, llevemos ya desde ahora una vida sobria, justa y piadosa, aguardando la dicha que esperamos y la manifestación de la gloria del gran Dios y Salvador nuestro, Jesucristo, el cual se entregó por nosotros para rescatarnos de toda iniquidad y purificar para sí un pueblo de su propiedad, dedicado enteramente a las buenas obras. Mas cuando se manifestó la bondad de Dios nuestro Salvador y su amor al hombre, no por las obras de justicia que hubiéramos hecho nosotros, sino, según su propia misericordia, nos salvó por el baño del nuevo nacimiento y de la renovación del Espíritu Santo, que derramó copiosamente sobre nosotros por medio de Jesucristo nuestro Salvador, para que, justificados por su gracias, seamos, en esperanza, herederos de la vida eterna.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 3,15-16.21-22)

En aquel tiempo, el pueblo estaba expectante, y todos se preguntaban en su interior sobre Juan si no sería el Mesías, Juan les respondió dirigiéndose a todos: «Yo os bautizo con agua; pero viene el que es más fuerte que yo, a quien no merezco desatarle la correa de sus sandalias. Él os bautizará con Espíritu Santo y fuego». Y sucedió que, cuando todo el pueblo era bautizado, también Jesús fue bautizado; y, mientras oraba, se abrieron los cielos, bajó el Espíritu Santo sobre él con apariencia corporal semejante a una paloma y vino una voz del cielo: «Tú eres mi Hijo, el amado; en ti me complazco».